

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1554/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.21.036/2024/4. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó meghatalmazott jogi képviselő (dr. Győző Gábor ügyvéd, Győző és Lencs Ügyvédi Iroda) útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján – alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó szerint a Kúria Pfv.IV.21.036/2024/4. számú, a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.242/2024/5-I. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék 26.P.21.034/2023/10. számú ítélete megsértette az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (2) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [2] 2. Az indítvány alapjául szolgáló per tárgya személyiségi jog megsértésének megállapítása volt.
- [3] 2.1. Az indítvány alapjául szolgáló pert megelőző ügy tárgya örökbefogadási eljárás volt. Az alkotmányjogi panaszt megelőző bírósági eljárás alperesének, a Kormányhivatal (a továbbiakban: alperes) szervezeti egységeként működő Kerületi Hivatala (a továbbiakban: Kerületi Hivatal1) 2019. január 19-én meghozott határozatával az – egyébként bejegyzett élettársi kapcsolatban élő – indítványozó örökbefogadásra alkalmasságát megállapította, majd az alkalmasság időtartamát a 2021. november 2-án meghozott határozatával egy évvel meghosszabbította.
- [4] Az indítványozó 2022. február 1-jén örökbefogadás engedélyezése érdekében kérelmet terjesztett elő az alperes Kerületi Hivatal2-nél (a továbbiakban: Kerületi Hivatal2) egy 2022. január 29-én született gyermek nyílt örökbefogadásának engedélyezése iránt. A Kerületi Hivatal2 ezen a napon megkereste a Kerületi Hivatal1-et az örökbefogadásra való alkalmasságot megállapító és az annak időtartamát

meghosszabbító határozat megküldését kérve. A Kerületi Hivatal1 2022. február 2-án meghozott határozatával az indítványozó örökbefogadásra alkalmasságát meghosszabbító határozatát hivatalból visszavonta azzal az indokkal, hogy az örökbefogadásra alkalmasságát érintő körülményei változatlanságáról mindössze az indítványozó nyilatkozata és kérelme, valamint az Országos Gyermekvédelmi Szakszolgálat Fővárosi Gyermekvédelmi Szakszolgálat Örökbefogadási Szolgálatával által kiállított javaslat állt rendelkezésre, azonban ezek nem elegendőek a döntés megalapozásához. Tekintettel arra, hogy az indítványozó az örökbefogadásra való alkalmasságát tanúsító határozattal így már nem rendelkezett, az alperes illetékes szervezeti egysége a 2022. február 7-én meghozott végzésével a nyílt örökbefogadás engedélyezésére irányuló eljárást megszüntette.

- [5] A Kerületi Hivatal2 2022. március 9-én meghozott határozatával a gyermek édesanyja kérelmére a gyermeknek az indítványozó általi családba fogadását határozatlan időre engedélyezte és az indítványozót a gyermek számára családba fogadó gyámul kirendelte. A gyermek 2022. február 1-től megszakítás nélkül az indítványozó gondozásában van.
- [6] 2.2. Az indítványozó az örökbefogadásra való alkalmasságát meghosszabbító határozat visszavonásáról, továbbá az eljárás megszüntetéséről rendelkező közigazgatási döntés bírói felülvizsgálatát is kezdeményezte. A két ügyet a Fővárosi Törvényszék egyesítette és 2022. április 20-án kihirdetett ítéletével az alperes végzését megsemmisítette és új eljárásra kötelezte, illetve megsemmisítette a Kerületi Hivatal1 határozatát is. Az újra indult eljárásban az alperes illetékes szervezeti egysége 2022. november 3-án jogerőre emelkedett határozatával engedélyezte az indítványozó számára a gyermek nyílt örökbefogadását.
- [7] 2.3. Az indítványozó keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes szervezeti egységeként működő Kerületi Hivatal1 megsértette az egyenlő bánásmódhoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy szexuális irányultságán alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetést alkalmazva hozta meg az örökbefogadásra való alkalmasságát meghosszabbító döntését visszavonó határozatát, ezzel egyúttal megsértve a tisztességes hatósági eljáráshoz és a családi együttéléshez fűződő alapjogát is.
- [8] A jogsértés megállapításán túlmenően jogkövetkezményként kérte, hogy az alperes adjon számára elégtételt a jogsértésért oly módon, hogy magánlevélben fejezze ki sajnálkozását, valamint kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1 000 000 forint sérelemdíj megfizetésére.
- [9] Az indítványozó szerint az alperes támadott határozata miatt az örökbefogadási eljárás indokolatlanul elhúzódott és csaknem egy év alatt fejeződött be. A szexuális irányultságon alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetés megállapítására ténybeli

alaként a Fővárosi Törvényszék ítéletére hivatkozott, melyben a közigazgatási bíróság az egyenlő bánásmód követelményének megsértését megállapította. Érvelése szerint ennek alapján a megindított eljárásban csak a már megállapított személyiségi jogsértés további jogkövetkezményeinek meghatározására van lehetőség.

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság ítélete szerint egyes eljárási alapjogok megsértése személyiségi jogsértésként nem azonosíthatók. Azok megsértéséhez a Ptk. nem fűzi a sérelemdíj jogkövetkezményét, ahhoz olyan többlettényállás szükséges, amely önállóan személyiségi jogsérelmet valósít meg.
- [11] Az elsőfokú bíróság a családi együttéléshez való jog megsértése vonatkozásában figyelembe vette, hogy a gyermek a születését követő naptól mindvégig, egészen az örökbefogadási eljárás jogerős befejezéséig az indítványozó gondozásában volt. Ennek következtében az eljárás elhúzódása nem érintette az indítványozó személyes kapcsolatát a gyermekkel. A kapcsolat nem szakadt meg, a családi együttélés folyamatosan fennállt, ebben a körben az indítványozó a jogsértés tényét nem bizonyította.
- [12] Az egyenlő bánásmód követelményének megsértésére irányuló kereseti kérelem tekintetében az elsőfokú bíróság nem értett egyet az indítványozó álláspontjával abban a kérdésben, hogy a Fővárosi Törvényszék közigazgatási perben hozott ítélete az egyenlő bánásmód követelményének megsértése tárgyában a személyiségi jog megsértése miatt indított per eldöntése szempontjából a jogalapot már eldöntötte volna. A közigazgatási perben ugyanis csupán azt állapíthatták meg, hogy a közigazgatási eljárás szabályait az alperes szervezeti egysége jogszabálysértően alkalmazta. A közigazgatási ügyben eljáró bíróság ítélete a polgári ügyben eljáró bíróságot a közigazgatási tevékenység jogszerűségének kérdésében köti. A Pp. 264. § (2) bekezdésében szereplő korlát nem értelmezhető úgy, hogy a közigazgatási bíróság a személyiségi jogsértés tekintetében elbírált volna a jogvitát. A személyiségi jogsértés elbírálása a polgári bíróság hatáskörébe tartozik, ebben a kérdésben a közigazgatási bíróság nem foglalhat állást.
- [13] Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy az indítványozó korábban már egy gyermeket örökbefogadott, és szexuális irányultága mint védett tulajdonság az eljáró közigazgatási hatóság számára az eljárás teljes időtartama alatt ismert volt. Ehhez képest az egyenlő bánásmód megsértése tekintetében a személyiségi jog megsértésének megállapításához szükséges mértékben az indítványozó tényeket nem állított.
- [14] 2.4. Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [15] 2.5. A jogerős ítélet ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

- [16] A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Kúria az indítványozónak a másodfokú bíróság eljáró tanácsa szabályszerű megalakításával összefüggésben tett azon előadását, miszerint a másodfokú határozat meghozatalában olyan bíró vett részt, aki alapvetően gazdasági ügyekben jár el, nem találta megalapozottnak. A Kúria megállapította, hogy az érintett bíró polgári ügyszakos bíró és vele szemben sem abszolút, sem szubjektív kizárási ok nem áll fenn. Ezen megállapítás, valamint az Alkotmánybíróságnak a törvényes bíróhoz való joggal összefüggésben hozott határozatainak a részletes bemutatása és elemzése alapján a Kúria szerint a másodfokon eljáró tanács megalakítása nem sértett jogszabályt.
- [17] A Kúria megerősítette továbbá az eljáró bíróságok azon jogértelmezését, mely szerint a személyiségi jog megsértésének megállapítása körében a közigazgatási bíróság nem rendelkezik hatáskörrel, és e tekintetben a határozata a polgári per bíróságát nem köti.
- [18] 3. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt, melyben a Kúria Pfv.IV.21.036/2024/4. számú, a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.242/2024/5-I. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék 26.P.21.034/2023/10. számú ítéletét támadta.
- [19] 3.1. Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott döntések sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (2) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [20] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látja, hogy a Kerületi Hivatal¹ jogsértő eljárása következtében elhúzódott, és hosszú időre bizonytalanná vált a gyermekével fennálló kapcsolat jogi elismerése. A jogi elismerés nélkül elhúzódó bizonytalanságban volt kénytelen élni, és majdnem egy éven keresztül olyan keretek között kellett folytatniuk a családi életüket, amelyek nem tették lehetővé a közös jövőjük távlati tervezését. Emellett sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok félreértelmezték az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) vonatkozó esetjogát, illetve teljességgel mellőzték az EJEB indítványozó által hivatkozott joggyakorlatának vizsgálatát és elemzését, amely a családi kapcsolat jogi elismerésének relevanciájára, illetve a jogi elismerés elmaradásának a családi élethez való jogot sértő mivoltára vonatkozott.
- [21] Az indítványozó szerint az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében megjelenő egyenlő bánásmódhoz való alapjogának sérelmét eredményezte, hogy a Kúria – az ügyben eljáró többi bírósághoz hasonlóan – teljesen tévesen értelmezte az egyenlő bánásmód követelményének megsértésével kapcsolatos bizonyítási szabályokat. Emellett olyan indokolást alkalmazott, amelyre az alsóbb bíróságok nem hivatkoztak, illetve hiányosan értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat.
- [22] Végezetül az indítványozó érvelése szerint az ügyben eljáró bíróságok az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét okozták azzal, hogy az eljárás során figyelmen kívül hagyták, hogy a közigazgatási bíróság a II. Kerületi Hivatal döntése megsemmisítését megalapozó egyik jogszabálysértésként jelölte meg az egyenlő

bánásmód követelményének megsértését. Álláspontja szerint az eljáró bíróságoknak ennek fényében kellett volna döntenük a jogsértés miatti személyiségvédelmi szankciók alkalmazásáról.

- [23] Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogának részét képező törvényes bíróhoz való jogra hivatkozással sérelmezte, hogy a Kúria nem vizsgálta a helyettesítési rend megtartását az eljárásban. Ugyanis a másodfokú bírói tanácsban gazdasági ügyszakos bírót vett részt. Mindez az indítványozó szerint azt eredményezte, hogy megfelelő szakértelemmel nem rendelkező bírót járt el a másodfokú tanácsban.
- [24] 3.2. Az Alkotmánybíróság főtitkára az Abtv. 52 (1) és (1b) bekezdése alapján az indítványozót hiánypótlásra hívta fel, mivel az indítvány nem felelt meg a határozott kérelem követelményének és nem tartalmazott részletes, alapjogi érveléssel is ellátott indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [25] Az indítványozó a főtitkári levelet 2025. június 25-én vette át, az indítvány-kiegészítést 2025. július 18-án, határidőben nyújtotta be.
- [26] 4. Az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerint tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról.
- [27] Az Abtv. 56. § (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között a 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdés értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [28] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó a Kúria Pfv.IV.21.036/2024/4. számú ítéletét 2025. április 3-án vette át. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát 2025. május 25-én, határidőben nyújtotta be.
- [29] 4.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati

lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó az előzményi perben felperes volt és a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

- [30] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alkotmányjogi panasz Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. Az indítvány Alaptörvényben biztosított jog sérelme körében megjelölte az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (2) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [31] 4.3. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltétel teljesülését is.
- [32] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek is megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, illetve a sérelmezett bírói döntéseket, indokolja azok Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket.
- [33] 4.4. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [34] Az indítványozó – többek között – azt kifogásolja, hogy amiatt, mert jogorvoslati eljárást kellett igénybe vennie, jelentős késedelemmel került sor az örökbefogadás engedélyezésére. Egyet nem értését fejezi ki azzal, hogy a közigazgatási perben az egyenlő bánásmód követelménye megsértésnek megállapítása, nem eredményezi automatikusan a polgári eljárásban a személyiségi jog megsértésének megállapítását. Emellett az Alaptörvény XV. Cikk (2) bekezdése megsértését lényegében arra alapozva állítja, hogy az eljáró bíróságok elmulasztották az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének megállapítását.
- [35] Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó az indítványban tartalmilag azokat a bírósági eljárás során már megfogalmazott érveit ismételte meg, melyeket az eljáró bíróságok már elbíráltak és döntésüket részletesen és világosan megindokolták. Az indítványozó jogszabály tartalmi, bírói mérlegelési, illetve jogalkalmazási kérdéseket kifogásol.
- [36] Az Alkotmánybíróság szerint az eljáró bíróságok a döntés szempontjából releváns kérdéseket vizsgálat tárgyává tették, és követhetően számot adtak döntéseik indokairól, illetve azok jogszabályi alapról, valamint a bizonyítási eszközök értékeléséről is.
- [37] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási

kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]}.

- [38] Az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. A fentiekén túlmenően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra is, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja.
- [39] Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában egyet nem értését fejezi ki az ügyben eljáró hatóság és bíróságok döntéseivel, azok érvelésével, indokolásával, jogalkalmazásával, valamint a bizonyítékok mérlegelésével kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és azok indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján az indítványban hivatkozott alapjogok megsértésének kétélye nem merül fel.
- [40] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, XV. cikk (2) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.

[41] 5. Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (2) bekezdés, az Abtv. 29. § és az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró